

fordítás elkészüljön. Kérem, értesítsen erről. Abban a pillanatban intézkedem, hogy Mac Neice darabját eljuttassam M. Reyhez.

5. Kapcsolatba léptünk az Agence France-Presse színházi szolgálatával, akik két alkalommal telefonáltak a követségre, hogy találkozót kérjenek M. Mac Neice-től, de nem tudták őt elérni.

A M. Mac Neice által felvett kapcsolatok elegendőek ahhoz, hogy felhívják rá a legfontosabb folyóiratok és újságok kritikusainak figyelmét.

Felkérhetnénk Clara Malraux-t, írjon róla egy cikket az „Europe”-ba, Dominique Desantit pedig, hogy az „Action”-ba stb. Ehhez az kéne, hogy nekik, valamint más, ismerős kritikusoknak eljuttassunk egy Mac Neice-összeállítást angolul, vagy néhány művét francia fordításban.

Odaadó híve,

Fejtő Ferenc

P. S. Köszönettel mellékelem e levélhez Dylan Thomas összegyűjtött verseit.

¹ Károlyiné nagy tisztelője volt Dylan Thomasnak, akivel jó barátságban volt, nyilván ő adta kölcsön kötetét Fejtőnek.

489. KÁROLYI MIHÁLY A FRANCIAORSZÁGI MAGYAROK DEMOKRATIKUS EGYESÜLETÉHEZ

(Párizs, 1948. június 28.)

A Külügyminisztérium Szociálpolitikai Osztályának f. é. június 19-én kelt 71 044/7. számú rendelete értelmében felkérem a Franciaországi Magyarok Demokratikus Egyesületét, hogy ezentúl negyedévenként terjesszen fel jelentést az elvégzett munkáról és az anyagi támogatás miként való felhasználásáról.

Ugyancsak a fenti rendelet értelmében felkérem Baki László Urat, a szociális alap kezelőjét, hogy számláját havonta felterjeszteni szíveskedjék. Ezen számlában essék szó a szociális vonatkozású részletekről, pl. munkabér, munkaviszonyok, milyen az ápolás, mekkora a háztartási alkalmazottak száma, mi a szociális helyzetük stb., azonkívül kérek statisztikát, hogy milyen természetű ügyekkel és panaszokkal fordulnak a szociális miszsióhoz.

Végül felkérem a Magyar Házban működő Patronage-iskola tanerőit, hogy negyedévenként terjesszék fel jelentésüket.

MOL XIX-J-30-a 22. doboz (másodpéldány)

490. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1948. június 29.)

Tárgy: Külföldön működő magyar intézmények, lelkészek, szociális nővérek és tanerők rendszeres beszámolója

A fent hivatkozott rendelet értelmében a Franciaországi Magyarok Demokratikus Egyesületét felhívtam arra, hogy

1. ezentúl negyedévenként terjesszenek fel jelentést végzett munkájukról és az anyagi támogatás miként való felhasználásáról. Miután lelkészek jelenleg nem működnek, lelkészi beszámolóra csak akkor kerülhet sor, ha azok állomáshelyükre kiérkeznek.

2. Ugyancsak értesíttem a Franciaországi Magyarok Demokratikus Egyesülete keretében működő szociális szolgálat vezetőjét, Baki Lászlót, hogy havonta terjesszen fel beszámolót a szociális vonatkozású részletekről.

3. Ugyancsak felszólítottam a Patronage-iskola vezetőjét, hogy negyedévenként terjessze be jelentését.

MOL XIX-J-30-a 22. dohoz (másodpéldány)

491. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1948. június 29.)

Mellékeltlen tisztelettel felterjesztem Miniszter Úrnak Monseigneur Beaussart-nál tett látogatásról Gyomai Imre követségi sajtóattaché által készített feljegyzést.¹

MOL XIX-J-30-a 19. doboz (eredeti)

¹ Gyomai mellékelt jelentése szerint „Károlyi Mihály követ úrral történt előzetes megállapodás alapján június hó 25-én” kereste fel Beaussart párizsi püspökhelyettesét, aki az ottani nem francia katolikusok ügyeit ellenőrzi, hogy tiltakozzon nála Szalay Jeromos párizsi magyar plébános tevékenysége, illetve az általa szerkesztett *Katolikus Értesítő* éles támadásai miatt Bölöni és a FMDE más vezetői ellen. A püspökhelyettes, ígérve az ügy kivizsgálását, érdeklődött Mindszenty és a magyar kormány ellentéteiről; mire Gyomai kifejtette, hogy Mindszenty „donkihoti harcot folytat, de azt is csak a saját nevében”, a magyar katolikusok túlnyomó többsége nem őt, hanem a kormányt támogatja. Beaussart érdeklődött, hogy a magyar kormány egyházpolitikája nem fogja-e az ismert szovjet módszereket követni, ezt Gyomai határozottan tagadta. Egy későbbi jelentés szerint Beaussart utasította Szalayt, hogy szüntesse be lapjában a személyes támadásokat.

492. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1948. június 29.)

A vezetésem alatt álló követség tisztviselői és beosztottjai az általuk személyesen aláírt és mellékeltlen eredetiben felterjesztett beadványt intézték hozzám, amelyben illetményeik felemelését, illetve újra való megállapítását kérik.

A magam részéről teljes mértékben alátámasztom és megerősítem mindazokat, amiket kérelmükben előadtak.

Tény az, hogy a megélhetési viszonyok Párisban a múlt év ősze óta rohamosan romlottak.

A legsúlyosabb megterhelést beosztottjaim számára a ma jóformán teljesen megoldhatatlan lakásproblémák jelentik. Párisban üres lakást kapni csak több százezer frankos lelépés ellenében lehet. A bútorozott lakások ára is havi 25–30 000 franknál kezdődik. De még ilyeneket is igen nehéz találni és elnyerésük előfeltétele több havi (rendesen hat) lakbér előre való lefizetése. Mivel a bútorozott lakásokat rendszeren egy havi felmondással adják ki, gyakran megesisik azután, hogy a lakástulajdonos – ha többet fizető lakót talál (amerikaiak, akik dollárban fizetnek) – akár egy-két hónapi bentlakás után egyszerűen felmondanak [sic!] a régi lakónak, aki kezdheti a keresést előlről. A lakáskérdéssel kapcsolatban nagy örömmel és megnyugvással vettem magam, valamint összes tisztviselőim Miniszter Úr azon nagylelkű döntését, amellyel öröklakások vásárlását engedélyezte a családostisztviselők számára. Mivel a beszerzendő öröklakások kérdésében ugyane futárral külön is jelentek, e kérdésre itt nem térek ki részletesebben, csupán arra szeretném felhívni Miniszter Úr figyelmét, hogy elkerülhetetlen lesz az újonnan be-